

en Bevillingsret, der af og til bliver afløst af ministerielle Bevillinger, er bedre end slet ingen, og jeg tror, at det er Noget, som vil gjøre, at Rampen da vil blive ført til en virkelig Afslutning. Men da vil det være de ærede Medlemmers Ansvar, at de have gjort os denne Kamp vanskeligere og besværligere ved det, de have udrettet for os. Til en vis Grad beundrer jeg den Frimodighed, hvormed det ærede Medlem for Leire giver Afkald paa de formildende Omstændigheder, som man ellers pleier at underlægge den Politikk, han er Ordfører for. Han siger nu, at der ikke er Tale om nogen Overenskomst eller Løfter eller saadant Noget. Lideligere have Mange trostet sig med, at der var en Tanke bagved. Naar det nu virkelig er saaledes, at der ikke er nogen Tanke i det Hele, vil det jo ikke være muligt for mig at modsigte det ærede Medlem. Jeg lagde imidlertid Mærke til Noget, som gjør, at for mig stiller det sig ikke saa utvilsomt, at der slet ikke skulde være nogen Tanke i det. Det ærede Medlem sagde, at det kunde blive godt endnu engang her i Landet, naar blot visse andre Medlemmer vilde vise tilstrækkelig Redebonhed og Resolutiøh. Denne Redebonhed og Resolutiøh fortaar jeg som henvendt til de andre Herrer der bagved, en Slags „Aufforderung zum Tanzen“, til disse ærede Medlemmer, og jeg antager, efter hvad jeg har set hidtil, at de ikke vilde være ganske uforsømlige for en saadan Opfordring. Men den første Dag, da vi vare samlede her i Thinget og stemte, lagde jeg Mærke til, at de ærede Herrer her bagved sendte det ærede Medlem fra Horsens (Bajer) — saaledes opattede jeg det — som en Slags Kjerlighedsskjænk til de rolige og besindige Medlemmer paa den anden Side. Jeg opattede det, som om de ærede Herrer her bagved derved vilde sige saadant Noget som „Barkis is willing“ eller noget i den Retning, og ved at høre paa det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Bille) fik jeg ogsaa det Indtryk, at det var et Medlem, der talte fra et Parti, som nu havde faaet en vis Livsfriskhed og en vis usædvanlig Freidighed og en vis Lyst og Mod til at tage Affære. Ganske vist hørte jeg nok, at det ærede Medlem udtalte sig misbilligende om det, han kaldte „Brynde efter Labouretterne“, men man kan dable visse Laster paa en saadan Maade, at man samtidig røber, at man kjender hele den Spøme, der er i denne Synd. Netop derved, at han valgte et saa varmt Ord som „Brynde“, blev jeg overbevist om, at det ærede Medlem kommer fra en Leir, hvor man fortaar sig paa saadant Noget, hvor man kan føle noget Lignende. Det vilde være mig kjært, om jeg kunde berolige det ærede Medlem fra Leire med, at der er Haab, at det ærede Medlem kan fatte Mod. Bag denne tilsyneladende haarde Skal er jeg overbevist om, at der banker mange redebomme og resolute Sjer-

ter, som ere mer end villige til hellere at springe end krybe i det, naar visse Omstændigheder kunne føie sig saa. Men jeg fortæller ikke det ærede Medlem fra Leire noget Nyt, det er han ganske anderledes inde i end jeg. Jeg lagde ogsaa Mærke til, da det ærede Medlem udtalte for os, hvad der hørte herhen, at det ærede Medlem holdt det noget in suspensio, der var ligesom to Alternativer, som det ærede Medlem havde paa Haanden, han havde Fred i den ene Haand, Krig i den anden. Det tror jeg nok kunde hænge noget sammen med, at hele dette Forhold mellem de rolige og besindige Medlemmer paa den ene Side og de dito paa den anden Side, ikke er fuldstændig klarer endnu. Ganske vist hørte jeg det ærede Medlem sagde, der er ikke noget Forbund, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds var strax rede til at underskrive til Bitterlighed. Der er ikke noget Forbund, men der ikke nogen af dem, der ville indstaa for, at der ikke kan komme et i Stand. Jeg tænker mig Et af To. Enten vilde vi endnu i denne Samling se de to nær beslægtede Grupper smelte sammen i en højere Enhed. (En Stemme: Høire). Ja, det bliver Høire. I saa Fald vilde vi faae Fred, i saa Fald vil det ærede Medlem for Leire ikke finde det mærkelige Punkt, som han talte om, dette Punkt, hvor Folkets Rettsbevidsthed ubønhørlig kalder paa ham, tilkæber ham sin Dom, i det Dieblit, hvor Kjerligheden til Forfatningen medfører, at han ikke kan komme videre. Han vil ikke finde det Punkt. Vi vilde komme rolig, besindig og fredelig videre med smaa Skridt saaledes, at de ærede Medlemmer her bagved kunne følge med; thi de kunne nemlig ikke arbejde sig frem med nogen stor Hast mod det nuværende Ministerium, det kan man ikke vente og forlange af dem; der er mange gode Grunde til at gaa staaat og varsomt fremad i den Henseende. Jeg tænker mig under denne Situation, at det ærede Medlem og hans Venner ikke behøve at stille store og umoderate Fordringer til ærede Medlemmer her bagved; det kan gjøres med meget smaa Indrømmelser, naar f. Ex. de Herrer gaa ind paa at kaste sig ind i den Rolle, som de Herrer have ladet dem spille hele Landet over, nemlig som grundlovstro Høiremand, saa forekommer det mig, at det allerede kunde være tilstrækkeligt. Det er en Rolle, som de Herrer let kunne spille, den kjende de jo fra gamle Dage. Det ærede Medlem for Leire vil kunne møde og sige til Landet: Se, her have vi ad vidunderlige Veie samlet hele Grundlovstrofakten i Landet mod Ministeriet, der mangler ikke Andet end de Radikale. Det forekommer mig at være den ene Chance. Den anden Chance er den, at man opsætter Sagen. Det kan jo ogsaa være rimeligt at vente. Paa den anden Side af Jovaaaret ligger der tre fede og fredelige Aar, i hvilke man paa mange Maader kan tilfredsstille sin Resolutiøh i forskjellige Ret-